Wannad rahwas räkiwad: Nenda kui perre-issa on, sedda wisi ellawad ka perre-rahwas.

Karel. Oh ja! Meje Naber, wanna Mihkel, jouab omma naest, lapsi, minniad, ja kaswandikko armastusega ette, ning wata! ni pea kui nored rahwas sind nähwad oues, siis hüüdwad warsti: Terre! So wasto; ja kui nemmad tutwa- ehk wõõra innimeste wasto tullewad, siis terretawad neid hea sõnnade, ja rõõmsa silmadega.

Adam. Tõssi! sepärrast on ka meije aus Naber ja temma perre-rahwas keikide innimeste meles armsad. Nor pojoken! ma üttesin sulle: Nenda kui perre-isso, sedda wisi perre-rahwas! sesamma wanna sanna sai nüüd ka meije Pärris-maal töeks. Meije helde, Keiser, (TEMMA kallis nimmi ALEXANDER öitsego iggaühhe tru allama süddames!) Se tunnistas üpris wägga armolikkult, et Temma tahhaks omma allamatte öppetusse eest murretseda, ja käskis sepärrast, et selle suure ja kalli asja pärrast peaks kindel nou petama.

Karel. Woi! se on jubba meile ni saggedaste kulutatud sanud, et kus rahwas söggedusse ja rummalusse al öhkawad, seäl ei woi mitte kurjus, üllekohhus, liigwajus, tiggedus, ja se hirmus ebbausk löppetada, ehk otsa sada.

Adam. Seep se on; kule weel: nende wagga, ja awwalikko kitusse wäärt Herrade hulkas, kes meje armolisse Keisri Herra nou-andjaks said, ollid ka kaks ausad Herrad meje Liiwlandi maalt: Üks olli se aus Marienburgi Herra Witinghoff, kenne önnis issa sedda Marienburgi kirriku-hone omma kullo peäle ehhitas, sesamma kirriku-hone on se keige illusam meje Liiwlandi maal. Se teine aus Herra olli se Sure-Rengo Moisa Herra Graf Manteufel, kelle awwolikko suggowõssa Peawannem se kallis Graf Ernst Manteufel olli. Sesamma olli Preisi-Kunninga nou-andja, Perlini linnas, ja kostis wahwaste nende waewatud risti-innimeste eest, kennel Saksa-maal louna pole pärris maad ollid, agga kust

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1803, lk. 17